СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 279. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 30-го ЛИСТОПАДА 1951. No. 279. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 30, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном _Тел. „Свободи": BErgen 4-0807 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

УРЯД ЗВІЛЬНИВ 19 ПОДАТКОВИХ УРЯДОВЦІВ,

Вашинґтон, 28 листопада. — Президент Труман і департамент скарбу звільнили 19 урядовців з Бюра Внутрішніх Прибутків і зажадали димісії дванадцяти інших. Це найбільша чистка в історії цього бюра, бо число усіх звільнених дійшло до 31. Це сталося саме в той час, коли конґресова підкомісія відкрила справжні надуження, але й жадобу деяких урядовців і навіть сенаторів, яка, хоч і не стоїть безпосередньо в зв'язку з зловживанням, то все таки свідчить про користолюбство осіб, що займають високі становища. Президент Труман особисто звільнив податкового урядовця з Сан Франсіско Джеймса Смита, який досі був тільки тимчасово відсунений від урядування, бо суд довів недостачу дбайливости про належне виконування праці підвладними працівниками в Сан Франсіско. Після того негайно прийшла черга на інших. Звільнені займали посади в різних містах; як Ню Йорк, Нюарк, Дітройт, Лос Анджелес, Денвер, Сиракюс, Филаделфія, Спрінґфілд, Ілл., Фарґо, Н. Д., Гарисон, Арк., Сан Рафаел, Каліф.

Жінки урядовців купували футра по зниженій ціні.

Перед палатною комісією засобів складав свідчення Т. Ламар Кодл, звільнений з посади асистента генерального прокуратора. Він визнав, що його жінка купила футро за $1,500, хоч такі футра продавалися за ціну $2,400. Пані Кодл допомогла теж при купівлі футер за знижену ціну жінкам сенатора Джана МекКлена з Арканзо і колишнього секретаря армії Кеннета К. Рояла, при допомозі адвоката Ландауа з Ню Йорку, який заступає різні справи перед департаментом справедливости, де урядував Кодл. Сен. Клеланд — це голова сенатської комісії видатків, яка раніше викрила дарунок футра для пані Йонґ, жінки урядовця з Федеральної Корпорації Відбудови. Досі сенатор не дав жадного пояснення, а Роял, який тепер має адвокатську канцелярію в Ню Йорку, пояснив, що він упродовж останніх 15 років купив три футра по гуртовій ціні.

ДАЛЬШІ ДОСЛІДИ З АТОМОВОЮ ЗБРОЄЮ В НЕВАДІ

Вашинґтон. — Ґордон Дін, голова Комісії Атомової Енерґії, заявив, що проби з атомовою зброєю, переведені в Неваді, виявилися дуже корисними для розбудови мілітарної сили країни. Це перша заява Діна про вартість таких досвідів, сказана прилюдно. Він дав зрозуміти, що ті проби ще не закінчені, а з того кореспонденти передбачають, що треба чекати на дальші досвіди.

Сенатська комісія збройної служби зазначає, що поновне озброєння Америки невистачальне тому, що урядовці оборонної мобілізації не мали відваги дати першенство військовим справам. Ця критика міститься в звіті комісії, написанім на 19 сторінках.

ҐОС ГОЛЛ ПЕРЕД СУДОМ ЗА ВТЕЧУ ВІД ТЮРМИ

Ню Йорк. — Федеральний суд відбув триденну розправу проти секретаря Комуністичної партії Ґоса Голла, одного з 11 провідних комуністів, засуджених в 1949 р. на п'ять років тюрми за змову і готування державного перевороту. Він вийшов був на волю за порукою $20,000, одначе не з'явився для відбування кари у в'язниці. Недавно його спіймали в Мехіко і поставили під суд за втечу. В суді прокуратор доводив, що Голл, уникаючи зв'язнення, змінив свій зовнішній вигляд. Суддя Силвестер Райен не дозволив адвокатові Сечерові, внести ще письмові правничі висновки на користь підсудного, після чого видасть присуд. Досі не було випадку, щоб когось карали за втечу від судової кари, тому адвокат твердить, що за кару пропадає сама кавція $20,000.

ТОРГИ ЗА ПІДВИШКУ ЗАРОБІТНЬОЇ ПЛАТНІ В СТАЛЕВІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ

Питсбурґ. — Юнія „Юнайтед Стіл Воркерс" відновила переговори з підприємством „Юнайтед Стейтс Стіл Корпорейшен" і почала свіжі переговори з „Алумінум Компані оф Амеріка" про підвишку заробітньої платні. Висоти домаганої підвишки не опубліковано, одначе, якщо б опертися на практиці, що підвишка має стосуватися до подорожіння життєвих засобів, то вона була б у розмірі 13 центів на годину. Контракт з алюмінієвим підприємством закінчується саме тепер, отже в цій ділянці може бути поставлене довільне домагання, коли на це погодиться федеральне бюро стабілізації цін. У сталевій промисловості робітники дістали останню 10% підвишку в 1950 р. Пересічна платня сталевого робітника—$1.79 на годину.

ЗАДОВІЛЬНА ПРОБА РЯТУНКУ ВІД ПОВІТРЯНОГО НАПАДУ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Жителі вісіммільйонового міста Ню Йорку мали нагоду виявити в середу о год. 10:30 ранку свою готовість захищатися від нападу ворожих літаків, коли сирени загуділи осторогу, що ворог наближається. Це перша незаповіджена осторога. Вона, як кажуть урядовці Цивільної Оборони випала задовольно, бо населення взяло справу поважно і застосувалося до наперед оголошених вказівок і правил поведінки. Отже на вулицях зупинено всякий рух трамваїв, авт і пішоходів, а люди поховалися в найближчих сховках. Загалом проба випала без переполоху, а це пізнати було не тільки на вулицях, але і в школах, на залізничих станціях, в урядах і приватних домах. У мешканнях люди не дуже звертали увагу на те, що діється на вулиці, а хто слухав радіо повідомлень, знав точно, про що йдеться. Проба скінчилася по десяти хвилинах, коли сирени загули кінець повітряної тривоги. Дві особи вийшли потовчені, одну арештовано за непослух владі. Деякі сирени не мали належного голосу для осторогн в своїй окрузі.

В АМЕРИЦІ

- **Виставка українського артиста Йосипа Біляна** почалася в нюйорській галерії Барбізон Плаза, при 101 Вест 58 вул. і буде тривати до 8 грудня. Білан — це син відомого в Алентавні громадянина, члена У.Н.С., померлого в 1944 р. Він виставляє 18 малюнків і 14 акварель. Про це написала алентавнська газета „Сондей Колл Кроникл".
- **Президента залізниці Мизури Пасифік Пола Нефа** відсунув від урядування голова Дирекційної Ради цього підприємства Т. К. Дейвис. Він закинув йому шкідливі для залізниці свідчення, які він склав перед Міжстейтовою Торговельною Комісією у Вашинґтоні.
- **Римо-католицьким архиєпископом в филаделфійській дієцеї** призначено теперішнього єпископа в Бофало Джана Ф. О'Гара на місце померлого кард. Дениса Доґерті. Новий архиєпископ був колись ректором катол. каледжу Норт Дам.
- **1,500 вояків морської піхоти приїхали з Кореї** до Сан Дієґо в Каліфорнії. На їх місце поїхали свіжі сили.

ЗАХІДНІ ВЕЛИКОДЕРЖАВИ ПОГОДЖУЮТЬСЯ НА РОЗМОВИ З МОСКВОЮ В СПРАВІ РОЗЗБРОЄННЯ

Париж. Представники Злучених Держав, Британії і Франції заявили вчора в Політичному Комітеті Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, що вони принципово погоджуються на азійсько-арабську пропозицію щодо закритих розмов між „великою чвіркою" та головою Генеральної Асамблеї в намаганні порозумітись щодо спільного пляну в справі роззброєння. Проте, британський державний міністер Селвин Ллойд, що є в цьому комітеті речником Заходу, попередив, що на такі розмови „повинен бути встановлений обмежений термін часу". Підозріваючи, що Совєти могли б використати цю нагоду на те, щоб відтягати в безконечність наради Комітету над західними роззброєннями пропозиціями та взагалі саботувати працю Комітету, а з ним й цілої Генеральної Асамблеї, західні держави бажають наперед застерегтись проти того. Совєтський представник ще не висловив своєї думки в справі арабсько-азійської пропозиції й тепер ще тільки від совєтського становища залежить доля цеї пропозиції.

ПРЕМ'ЄР КАНАДИ ПРОТИ ЗАПОБІЖНОЇ ВІЙНИ

Ню Йорк. — Прем'єр Канади, Луїс Ст. Лоран, у своїй промові до 1,400 осіб, зібраних на обіді в Економічному Клюбі м. Ню Йорку в готелі Валдорф Асторія, висловився проти запобіжної війни, яку дехто проповідує як найкращий засіб припинення аґресії в найближчих кількох роках. За кілька років,—сказав Ст. Лоран,—ми зосередимо наші зусилля для недопущення до третьої війни, а не до здобуття перемоги в найближчій війні". Зрештою канадійський прем'єр певний, що вільний світ здобуде перемогу над тоталітарними країнами. Він також визнав, що закордонна політика Злучених Держав була зовсім розумна і є надія, що під проводом ЗДА світ переможе небезпеку поневолення.

ДОМАГАЮТЬСЯ ЗАКІНЧЕННЯ БРИТАНСЬКОГО УПРАВЛІННЯ НА КИПРІ

Париж. — Грецький представник в Об'єднаних Націях видвигнув вчора формально домагання, щоб Британія закінчила свою контролю на Кипрі та звільнила цей острів. Рівночасно Ґватемаля домалагася британської евакуації з сусіднього британського Гондурасу, а представник Ємену заявив, що його країна ніколи не визнає британського управління в південному Ємені на Арабському півострові. Це, разом з домаганням Єгипту, щоб Британія забралася з Судану і Суезу, становить разом п'ять районів, що не бажають собі дальшиї британської опіки. Дебати на цю тему велися в Протекторній Раді Об'єднаних Націй, під час яких заторкувано теж справу негайної незалежности для Лібії та інших колоній.

ЕМІҐРАЦІЯ ЯПОНЦІВ ДО БРАЗИЛІЇ

Ню Йорк. — Перший раз від другої світової війни заговорили про можливість еміґрації частини вісімдесятмільйонового населення з Японії, цим разом до Бразилії. Відповідне запрошення дістала Японія від бразилійського президента Хетулія Варґаса, як це виявив на конферниції в Клюбі Колумбійського університету д-р Цукаса Уєтсука, колишній міністер Фінансів Японії. Бразилійський уряд згодився на пропозицію, щоб японці збудували фабрику полотна в місцевості Сантарем, у провінції Парана, у віддалі 500 миль від гирла ріки Амазонки. Еміґрація мала б тривати три роки, бразилійський уряд буде допомагати еміґрантам грошима.

БРИТАНІЯ НЕ ВСТУПИТЬ ДО СОЮЗУ ЕВРОПЕЙСЬКИХ ДЕРЖАВ

Страсбурґ, Франція. Британський представник в Дорадчій Асамблеї Европейської Ради, секретар внутрішніх справ сер Дейвид Максвелл-Файф, заявив вчора на сесії цеї Асамблеї, що Британія цілком виключає свою участь у плянованій політичній федерації европейських держав, хоча вона вже наперед може пообіцяти свою повну співпрацю з таким союзом. Цю заяву прийнято з помітним невдоволенням, що виявилося в оплесках, коли французький представник Поль Рейно осудив таке становище Британії та заявив, що через це французький парлямент готов ще відкинути теж і одобрений вже Радою Атлантийського Пакту плян европейської армії. Теж представники інших европейських країн апелювали до Британії, щоб вона перевірила своє становище, бо від цього може залежати далеко більше, ніж сам тільки технічний політичний союз европейських країн.

- **Кард. Франсіс Спелман з Ню Йорку відвідує південно-американські країни.** Після перебування в Бразилії він заїхав до Перу, де його привітав президент Мануел Одрія.

ПАПА ДОЗВОЛЯЄ НА РЯТУНОК МАТЕРІ КОШТОМ НЕНАРОДЖЕНОЇ ДИТИНИ

Рим. — Папа Пій XII. проголосив нову заяву, в якій потверджує апробату Католицької Церкви на рятунок матері коштом ненародженої дитини, якщо жаден інший вихід неможливий. Лікарі, по думці Папи, повинні поробити всі можливі тільки заходи, щоби рятувати матір і дитину, але у випадку, якщо зусилля для рятунку матері не можуть мати найменшої надії без пожертвування ненародженої дитини, лікарі не мають жадного іншого вибору, як тільки „покірно схилитися перед законами природи та зарядженням Божого Провидіння". В своїй промові 29-го жовтня Папа Пій висловився проти безпосереднього замаху на життя ненародженої дитини навіть для рятунку матері. „Газета Англійської Церкви" виступила опісля проти такого становища, вважаючи його „нелюдським і жорстоким."

ЧОЛОВІЧИЙ ХОР „ДУМКА" дасть в найближчу неділю, 2-го грудня власний концерт, започатковуючи кампанію збірки фондів на придбання Українського Народного Дому в Ню Йорку. В програмі концерту є 17 точок. Концерт відбудеться в залі Вашинґтон Ірвінґ Гай Скул при Ірвінґ Плейс і 16-тій вулиці та почнеться точно в год. 8-мій ввечорі. Під час концерту не буде жадних збірок. Ввесь прихід з білетів вступу призначений на фонд Українського Народного Дому. Хором диригує мгр. Л. Крушельницький.

ПРИПИНЕНО ВОЄННІ ДІЇ НА ФРОНТІ В КОРЕЇ

АЛІЯНТСЬКЕ КОМАНДУВАННЯ, ПЕНТАГОН І БІЛИЙ ДІМ — ЗАПЕРЕЧУЮТЬ НАКАЗ ПРО ЗАВІШЕННЯ ЗБРОЇ ПЕРЕД ПІДПИСАННЯМ ДОГОВОРУ ПРО ПЕРЕМИР'Я

Токіо, 29. листопада. — Вчора на цілій лінії 145 милевого фронту в Кореї припинено воєнні діяння, а червоні війська на відкритому полі перед очами аліянтів грали у відбиваний м'яч. Не впав жаден стріл. Ген. Джеймс Ван Фліт командант Восьмої Армії і головний командант аліянтських сухопутніх збройних сил на фронті, натякнув, що він не видав жадного наказу про завішення зброї, а речник головної квартири ген. Ріджвея в Токіо піддержав це заперечення. Проте, на фронті немає жадного сумніву, що „хтось" дав наказ не стріляти, за виїмком у власній обороні і тільки відповідаючи на комуністичні стріли. Всі команданти аліянтських військових частин на фронті передали наказ своїм відділам, щоб вони не стріляли, тільки у випадку комуністичної атаки. Згідно з останнім повідомленням, вчора на більшості фронту була тиша, тільки на одному секторі центрально-східного фронту комуністи атакували в силі одного полку і батальйону. Натомість без змін продовжувалась акція аліянтської авіяції, що атакувала воєнні об'єкти у ворожому запіллі. У зв'язку з пропущеними аліянтською цензурою повідомленнями про тимчасове припинення воєнних діянь на фронті, заіснували такі обставини: На фронті в Кореї аліянтський командант ген. Дж. ван Фліт не заперечив виразно наказу про припинення воєнних діянь, але заявив, що „війна продовжується". — В аліянтській головній квартирі в Токіо полк. Джордж П. Велч, представник ген. Ріджвея, заперечив, будьто би аліянтське командування видало наказ про тимчасове завішення зброї. Тому що в пресових повідомленнях сказано, що воєнні дії в Кореї припинено з наказу „з найвищих джерел, можливо з Вашинґтону", пресовий секретар президента Трумана в „Малому Білому Домі" в Кій Вест, Джозеф Шорт, заявив, що ці пресові повідомлення не відповідають правді та що „в Кореї не може бути жадного припинення воєнних дій перед підписанням договору про перемир'я". У Вашинґтоні представник департаменту оборони висловив „здивування" з приводу повідомлень про припинення воєнних дій в Кореї та заявив, що ген. Ріджвеєві в Токіо вислано телеграму, домагаючись „вияснень". Покищо справа таємничого наказу про припинення воєнного діяння на фронті в Кореї ще не вияснена.

НОВА „МЕРТВА ТОЧКА" НА МИРОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ В КОРЕЇ

Токіо. — В тому самому часі, як світ облетіла вістка про фактичне припинення сухопутніх діянь на корейському фронті, на мирових переговорах в Панмунджом заіснувала нова „мертва точка", цим разом в справі контролі і ґарантій перемир'я. Комуністична делеґація рішучо відкинула аліянтські пропозиції, щоби теперішній стан військ, їх озброєння і постачання був „заморожений" на час перемир'я, не погоджуючись теж на аліянтську пропозицію щодо створення окремої комісії, яка мала б право на всій території Південної і Північної Кореї контролювати здійснення постанов перемир'я. Комуністи відкинули всі ці аліянтські пропозиції на вчорашній сесії, що тривала повних 5 годин. Таке становище комуністів знову збільшило сумніви щодо можливостей устійнення цих та інших передумов перемир'я впродовж найближчих 30 днів. Наради продовжуватимуться.

СОВЄТИ НАЗИВАЮТЬ ЮГОСЛАВІЮ „АМЕРИКАНСЬКОЮ КОЛОНІЄЮ"

Париж. — Совєтський представник в Політичному Комітеті Генеральної Асамблеї ОН, — Аркадій Соболєв, назвав вчора Югославію „американською колонією", цілком зв'язаною з „аґресивними плянами Америки". Забираючи слово під час дебат над югославським обвинуваченням, що Совєтський Союз і його сателіти загрожують кордонам Югославії і тим самим загрожують світовому мирові, совєтський представник вилаяв маршала Тіта і його режим останніми словами, називаючи їх фашистами, — зрадниками, саботажниками, брехунами, шпигунами, дуренями і т. п. При цій нагоді Соболєв лаяв і Америку та інші західні країни. Югославський представник, промовляючи по російськи, заявив опісля, що „совєтський представник не знає інших слів", крім такої лайки, та що він тільки „говорить мовою своєї країни".

ЄГИПЕТСЬКИЙ УРЯД ЗАПОВІДАЄ КОНТРОЛЮ „ВИЗВОЛЬНИХ БАТАЛЬЙОНІВ"

Каіро. — Єгипетський уряд повідомив, що він впродовж найближчих десятьох днів перебере контролю „визвольних батальйонів", — організованих для партизанської війни проти британців в Суезі д в Судані після зірвання Єгиптом договорів з Британією кілька тижнів тому. Рівночасно уряд заборонив будьяку збірку фондів на ці батальйони та на „визвольну боротьбу", за виїмком тих, що переходитимуть через уряд або матимуть урядову апробату. Своє рішення уряд вияснює тим, що в ці батальйони просякнули „елементи, що загрожують внутрішній безпеці країни." Рівночасно повідомлено про порозуміння між єгипетським губернатором і британським командантом в зоні Суезького каналу щодо полегшення єгипетської цивільної контролі з британського боку та виключення тероризму з боку єгиптян.

50 КРАЇН ДОМАГАЮТЬСЯ ПРИЙНЯТТЯ ІТАЛІЇ ДО О. Н.

Париж. — Представники 50 країн в Протекторадній Раді Об'єднаних Націй ухвалили вчора резолюцію, домагаючись від Ради Безпеки, щоб вона погодилася на прийняття Італії до Об'єднаних Націй. Проти цеї резолюції було тільки 5 совєтських голосів, а представники п'ятьох інших країн здержались від голосування. Совєтський Союз вже раніше повідомив, що він евентуально годиться на прийняття Італії до ОН, але тільки під умовою, що разом з нею будуть прийняті до цієї міжнародної організації теж совєтські сателіти: Мадярщина, Румунія, Болгарія і Альбанія.

ВОРОҐ АМЕРИКИ ОЧОЛЮЄ НОВИЙ УРЯД СИРІЇ

Каіро. В Дамаску створено новий уряд Сирії, на чолі якого став відомий пропонент совєтсько-арабських договорів, д-р Мароуф Даваліфі. Цим закінчено урядову кризу країни, що тривала 35 днів та яка постала в наслідок внутрішньо-урядового спору на тему участи в плянованій аліянтами системі оборони Близького Сходу. Новий прем'єр Сирії, д-р Даваліфі, має репутацію одного з найбільш завзятих в своїм наставленні проти Америки арабських провідників. Він належить до — „прогресивних" та є автором популярних в Сирії проєктів аґрарної реформи, яка касувала б дотеперішні февдальні великі земельні посілості та перетворювала б країну в селянську. Він теж виступав проти участи військових в політичному житті країни та неодноразово висловлювався в користь дальшого демократичного розвитку в Сирії. В склад його уряду входить сімох членів т. зв. Народної партії, двох незалежних і один ісламський соціяліст.

В СВІТІ

- **Група американських конґресменів**, що відвідала столицю Югославії, офіціяльно запросила маршала Тіта, щоб він приїхав на відвідини до Злучених Держав. Тіто відповів, що „навал обов'язків" не дозволяє йому скористати із запрошення вже тепер, але він радо скористає з нього в майбутньому.
- **„Зник" комуно-чеський** торговельний аташе в Гаазі, Голландія, після того, як дістав доручення вернутися назад до Чехословаччини — повідомило голандське міністерство закордонних справ.
- **Американський високий комісаріят** в Німеччині відкинув мадярське обвинувачення, мовляв, американці не додержали своєї умови за звільнення Воґелера і не віддали мадярам всіх вивезених націстами до Німеччини мадярських скарбів. В американській відповіді сказано, що всі мадярські скарби, які заслуговували на увагу та які були знайдені в Німеччині, були повернені мадярам.

СВОБОДА SVOBODA

український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВИГЛЯДИ В КОРЕЇ

З вчорашнім днем на корейському фронті замовкли гармати, щонайменше на найближчих 30 днів. Аліянтським військам на фронті видано наказ, щоб вони припинили вогонь і здержалися від будь-якої офензивної акції. Наказ відноситься теж до артилерії. Починаючи від вчора, аліянтські війська на фронті мають обмежитися тільки до розвідчої акції на самому фронті й можуть стріляти тільки у відповідь на ворожі стріли та в самообороні. Теж аліянтська артилерія дістала наказ, який дозволяє їй стріляти тільки у відповідь на ворожі стріли. Якщо комуністи поступлять так само, то на корейському фронті вже тепер буде практичне перемир'я, хоча його ще не підписано формально. Воно триватиме щонайменше 30 днів і воно буде постійне, якщо в тому часі будуть устійнені інші передумови.

Які ж вигляди на мир в Кореї? Після майже п'ятьох місяців переговорів, аліянти й комуністи договорились у найважливішому—устійнили лінію перемир'я. Вона йде здовж фронтової лінії напоперек Кореї, врізуючись своїм східним кінцем глибоко у колишню північно-корейську територію на північ від 38-мої паралелі, вона залишає по аліянтському боці важливі під стратегічним оглядом гірські хребти, велику частину „залізного трикутника", „малий Гібральтар" та цілий ряд інших важливих позицій і тільки в районі Каесонґ переходить дещо на південь від паралелі. Ця лінія відповідає аліянтським вимогам, поставленим кілька місяців тому і якщоб комуністи були прийняли їх тоді, вони були б задержали чималий простір території, були б заощадили собі чимало жертв, на яких їм, правда, не залежить, та були б „вийшли з лицем".

Аліянти погодились на встановлення тимчасової демаркаційної лінії з тим застереженням, що всі інші передумови перемир'я будуть устійнені впродовж найближчих 30 днів. До цих передумов належить дві найважливіші справи: ґарантій перемир'я і обміну полоненими. Перша справа, справа ґарантій, вже є на порядку нарад і аліянти видвигнули низку конкретних пропозицій, між якими є домагання створити окрему комісію, яка мала б право перевіряти здійснення постанов перемир'я на всій корейській території. Аліянтам потрібна така контроля, щоб комуністи не використали перемир'я на те, щоб розбудувати свої сили та ліпше приготовитись до нової аґресії. Аліянти рівночасно домагаються „замороження" теперішньої кількости військ, їх озброєння і постачання. Комуністи зі свого боку домагаються „відклику всіх чужих військ", але не погоджуються на контролю їхньої території.

Справа контролі становить тепер найслабше місце в переговорах. Діло в тому, що це є рівнозначне з домаганням піднести в Кореї комуністичну залізну заслону і на це комуністи навряд чи погодяться, так само як не хочуть на це погодитися в Німеччині та в пропозиціях в справі роззброєння. Практика виявила, що комуністичний терор може вдержатись деякий час тільки в повній ізоляції від вільного світу, а відкрити залізну заслону означало б погодитись добровільно на допущення в комуністичну тюрму променів волі, які можуть ту тюрму розвалити. Тому й вигляди на полагодження тої справи впродовж найближчих 30 днів не дуже великі, але це не повинно вплинути на рішуче становище аліянтів в цій принциповій справі. На теж бо їм потрібно в Кореї перемир'я, щоб дати комуністам можність безкарно приготовитись до нової аґресії.

Друга і не менш складна справа — це справа полонених. Аліянти мають майже десять разів більше червоних полонених, ніж червоні мають аліянтських. Крім того, аліянти мають оправдані причини підозрівати, що комуністи не можуть розрахуватися з усіх полонених, бо ж—згідно з офіціяльними аліянтськими припущеннями—коло 8,000 аліянтських полонених впало жертвою комуністичного народовбивства.

Знаючи дотеперішні комуністичні практики з японськими та іншими полоненими, треба сподіватися, що аліянтське командування не поступиться тут в нічому, аж доки червоні не розрахуються і не забезпечать звільнення кожного аліянтського полоненого. Зі свого боку, аліянти повинні звільнити всіх тих червоних полонених, що бажають вертатися під комуністичні режими, але сьогодні вже було б непростимим гріхом, якщоб тут застосовано знову примусову репатріяцію.

В основному аліянти тільки тоді можуть забезпечити добрі вигляди перемир'я в Кореї, як в усіх випадках пам'ятатимуть пересторогу президента Трумана, що всі комуністичні договори не варті шматка паперу, на якому вони написані.

Проти термітів в уряді

Президент Труман зробив добре діло, коли у привіті до гостей Краєвого Демократичного Комітету в Ню Йорку ствердив, що „його" партія, тобто Демократична, повинна бути сильна морально, щоб сповняти свої завдання. Голова Демократичної партії Френк Е. Мек Кінні пішов ще дальше, бо заговорив про „термітів", які підгризають громадські будівлі і обіцяв, при допомозі президента, позбутися тих термітів, якщо вони тільки появляться на верху. До термітів він зарахував у першу чергу хабарників, які використовують свої прилюдні становища для приймання хабарів і в такий спосіб підкопують довір'я громадян до свого уряду.

Заява голови Демократичної партії, з покликанням на повагу президента країни, заслуговує на увагу, бо вона признає, що в уряді бувають надуживання, як: хабарництво, підкупство й інші зловживання, та що партія, яка вважає себе урядовою партією „не дозволить ніодному зловживникові вийти безкарно".

Такої заяви очікувала ціла країна вже віддавна, бо раз-у-раз з'являлися справжні зловживання високих урядовців, головно податкових, а це не тільки понижувало повагу уряду, але й підкопувало довір'я до нього. З цього користають противники Демократичної партії — республіканці, а ще більше вороги американської двопартійної системи, щоб захитати теперішнім суспільним ладом і підготовити ґрунт під проповідувану ними „диктатуру пролетаріяту".

Серед підготови до виборів на наступний рік прийдеться американському громадянинові почути ще не одну гірку правду про зловживання не тільки в федеральнім та стейтовім урядах, але теж — може найбільше — в місцевих муніципальних урядах, де влада не має такої виконної сили, як федеральна, і де в наслідок особистих та групових впливів не раз годі добитися поправи на краще. Одначе загал громадян мусить розуміти, що уряд в демократичнім ладі не може бути кращий від них самих і що до осягнення справжньої досконалости треба ще довгих років праці й освідомлення, а передусім почуття повної відповідальности кожного громадянина особисто за вибір і втримання при владі найкращих людей, яких має громада, стейт чи ціла країна.

Новочасні критики демократичного ладу, які вивчають без упередження причини недосконалости американського уряду у всіх його розгалуженнях і родах, приходять до висновку, що байдуже ставлення публіки — це найбільший ворог доброго уряду. Як громадянин не подбає про наставлення добрих кандидатів у своїй партії; як потім не піде до голосування; як не ходить на публічні зібрання, де критикують поведінку урядовців; як не висловить свого обурення проти зловживників в уряді; як часто самий громадянин ще домагається якоїсь прислуги для себе, чи для своєї родини або приятелів від урядовця — тоді годі надіятися, щоб вибраний раз урядовець довго встоявся на засадах громадської моралі і щоб влада, яку він представляє, мала належну пошану.

Ще гірші вороги доброго уряду це такі партійні провідники, які вимагають для себе великої нагороди за свою працю при виборах. Звичайно перед виборами йдуть торги за якісь користі для впливових партійців. Коли хтось підтримуючи кандидата при виборах, надіється від нього підтримки на якесь становище, яке не належить до виборних, то це не завжди можна вважати неетичним. Навпаки, людина, що почуває в собі моральну й інтелектуальну силу, повинна старатися обняти відповідне становище, щоб показати прикладом, як повести працю для добра загалу. Одначе, коли впливові партійні провідники добиваються особистих користей із шкодою для загальної справи, то їх можна зарахувати до оцих „термітів", тобто невидних мурашок, які підгризають прилюдну будівлю — установу.

Президент Труман часто згадує про „спеціяльні інтереси", які підкопують уряд і перед ними остерігає американський загал. У демократичнім ладі, здається, не повинні мати місця „спеціяльні інтереси", тобто організації багатих підприємців, які хочуть мати вплив на ціле законодавство, надіючися чи то спеціяльних концесій при державних будовах, роботах, постачаннях і т. п., або податкових привілеїв чи впливу на загальну політику країни через конґресменів та сенаторів. Проти таких „спеціяльних інтересів" мусить іти зорганізовано все громадянство, бо вільна країна, якою є Америка може з часом перемінитися на державу, опановану горсткою упривілейованих осіб, отже оліґархію.

Та ще більший ворог уряду під теперішню пору, це демагогія робітничих провідників, які намагаються опанувати правно зорганізовані робітничі юнії і при їх помочі довести до насильного перевороту демократичного уряду. З уваги, що такі демагоги вміють розвинути теж підпільні витівки для осягнення своїх цілей, вони найнебезпечніші з усіх „термітів", які підгризають не тільки правно вибраний уряд, але теж і ввесь громадський лад. Про таких „термітів" пишеться доволі часто і загальна публіка починає розуміти вповні небезпеку з їхнього боку. Ще небезпечніші такі терміти тоді, як вони потайки дістануться на урядові посади і там з середини безупинним вертільництвом підгризають урядову структуру. Тоді треба справжньої чуйности всіх чинників, щоб врятувати осередок народнього життя від замиршавіння й упадку.

На щастя проти цеї загрози бореться тепер в Америці не тільки самий виконавчий уряд, але й народнє представництво — Конґрес, а з ним і ціле патріотичне громадянство.

ПРОБЛЕМА МОЛОДІ

Дуже актуальне питання порушив Микола Кокольський у своїй статті з песимістичною назвою „Горохом об стіну". („Свобода" 20. XI. 1951). Це питання про українську школу для наших дітей в Америці. Проблему національного виховання порушує і Л. І. в своїй статті „Наші діти". Якщо українське громадянство, захопившися поточними злободенними справами сьогоднішнього дня, зокрема сьогоднішньої (не теперішньої, а таки буквально сьогоднішньої) міжпартійної боротьби, боротьби дуже вузької і обмеженої, часто дрібничкової, непотрібної і шкідливої для української національної справи, — якщо наше громадянство всю свою енерґію розтратить на цю самовбивчу боротьбу і не зверне належної уваги на найважливіше завдання української еміґрації — на справу виховання наступних поколінь української еміґрації, то тоді даремні всі наші зусилля, даремна вся наша діяльність, бо вона умре разом із нами. На жаль, така небезпека дуже і дуже поважна! Ось минуло тільки пару років з часу переселення в Америку наших колишніх діпістів і за ці роки дуже багато вже втрачено.

Коли говорять або пишуть про молодь, то майже завжди мають на увазі нашу старшу молодь або тих молодих хлопців і дівчат, яким уже доходить до 30 років або понад 30. СУМ, ОДУМ, Пласт — це здебільшого ота наша „стара" молодь, що добре знає Україну і не втратить ніколи національного обличчя. Звичайно і про цю молодь треба писати, треба говорити і вживати відповідні заходи, щоб і ця молодь не відривалася від рідного ґрунту. Ця старша молодь потребує, як повітря, свого українського клюбу, свого рідного театру, своєї рідної бібліотеки, народнього дому, свого українського народнього університету, де б висококваліфіковані фахівці читали лекції з українознавства.

Але найзагрозливіша ділянка — це наша „молода" молодь, що суроґат України бачила тільки в діпівських таборах. До цієї молоді належать дві основних групи: перша це діти, що покинули Рідний Край, коли їм було 7—12 років в той час, як вони виїхали з України. До другої групи належать діти, що виїхали з України, коли їм було менше 7 років, а також діти, що народилися на еміґрації. Оці діти — цілком занедбані, ніхто ними не опікується, за винятком церковних шкіл, що охоплюють тільки невелику групу тих дітей, що недалеко від церкви живуть.

Що потрібне для цих дітей, щоб вони залишилися українцями? Хто повинен організувати і керувати справою українознавчої культурно-освітньої праці серед цієї молоді? От над цими питаннями повинні подумати наші організації і наші педагоги. Ця справа найважливіша від усіх справ! Коли ми втратимо цю нашу молодь, то вся наша теперішня політична, наукова, партійна і всяка інша праця непотрібна! А цю молодь ми уже тратимо і тратимо її щороку, щомісяця і щодня... Що треба зробити? Треба охопити суботніми і недільними школами українознавства всю нашу молодь від наймолодшого віку до 20-25 років. Треба створити клюби молоді, треба організувати різні гуртки молоді — драматичні, співочі, музичні, літературні, шахові, спортові. Треба, щоб наша молодь, що вчиться в американських народніх і середніх школах, у суботу і в неділю та в свята з радістю і з захопленням поспішала до своїх рідних культурних осередків і там знаходила і розумну розвагу і здобувала потрібні знання з українознавства. Треба так поставити цю працю, щоб сама молодь без примусу, а з власного бажання відвідувала ці осередки національного виховання.

Для дітей-дошкільників такими осередками були б дитячі садочки. Всіх дітей-школярів конче треба охопити цією виховною роботою. Коли ми цього не зробимо, то тоді вся теперішня еміґраційна діяльність безперспективна і непотрібна. Діти — наше майбутнє. Які діти, — таке й майбутнє. Коли ми не опам'ятаємося і не звернемо на цю ділянку якнайбільшої уваги, то тоді всі наші зусилля даремні, бо ми не матимемо ніякої майбутности!

Для того, щоб розробити докладний плян роботи в цій ділянці, треба створити спеціяльну комісію з фахівців-педагогів, а надалі безперечно треба створити постійну установу, яка організуватиме українські школи, керуватиме ними і очолюватиме всю національно-виховавчу працю серед української шкільної молоді.

П. В.

М. В. Дольницький.

ПОГЛЯДИ АМЕРИКАНЦІВ

Від того, який погляд на світові справи матиме Америка, залежатиме в майбутньому багато. Від цих поглядів залежатиме, чи поневолені народи зможуть осягнути волі, чи Европа і Азія повинні одержувати постійну американську допомогу до часу повного політичного і економічного відродження, чи бажання миру стане причиною нового закріплення тиранії в світі, чи мрія про здійснення ідеї Вільних Держав Світу стане дійсністю.

Коли запитати пересічного американця про його погляди на ці всі справи — він здвигне плечима і скаже щиро, що його все це не цікавить. Політика — це справа політиків. Він їх обирає голосуванням і дає їм мандат розв'язувати всі питання внутрішнього і міжнароднього характеру. Політикою він цікавиться настільки, наскільки це стосується його безпосередньо. Пересічний американець надто зайнятий особистими справами, своїми бизнесами, гонитвою за дешевшими цінами, кращим харчем, нагодами провести весело і приємно час. Молоді чи старші — всі вони ведуть життя повне турбот за безжурність.

Робити докори американцеві з цього приводу чи уважати його мало освіченим чи простаком тому, що цими справами він не цікавиться, було б надто легкодушно. В зорганізованій суспільності, де панує найвищий добробут і де здобутки цивілізації притуплюють бажання широко цікавитися політичними чи культурними справами ці речі цілком зрозумілі. Там — кожний має своє призначення і завдання, кожний на свойому місці. До опінії і поглядів політичних діячів пересічний американець прислухається і, бувають хвилини, забирає голос, виявляючи мало знану в світі пристрасть і — не найгірший розум. При тому — американець не боїться зробити помилку і має відвагу до неї признатись.

Коли приходять часи, що вимагають переоцінки вартостей і додаткових студій якоїсь проблеми — американські політики, культурні діячі чи журналісти сідають в літак чи на корабель і на місцях, де дана проблема має джерело, студіюють її ґрунтовно. Вернувшись до Америки, вони прилюдно звітують про наслідки своїх розслідів та студій і подають свої пропозиції чи пляни розв'язки заторкненої проблеми. Бажання пізнати кожну проблему „до дна" лежить в крові американця. На основі низки поглядів визначних американців на цю чи ту проблему опрацьовуються пляни дальшої дії приватних чи державних установ.

Американський спосіб життя та американський світогляд відіграють в цих справах основну ролю. Вони інколи і бувають причиною того, що американські діячі, навіть простудіювавши якусь проблему, доходять до не цілком правильних висновків, та ці помилки напевно хтось інший пробуватиме направити або скореґувати. І це буде так довго, як довго визначні американці роз'їздитимуть по світі в шуканні за джерелами, правдою і рецептами розв'язки всіх важливих проблем.

Не місце тут займатися точним переліком висловлених думок американських політиків і журналістів (вони нас найбільше цікавлять) на міжнародні справи, не місце тут вичислювати їх прізвища чи цитувати джерела. Ми хочемо тільки, для прикладу, подати деякі з американських поглядів, що мають велику вагу для майбутнього укладу справ в світі, резюмуючи ці погляди до коротких думок.

Голоси про мир за всяку ціну щораз рідші в американській журналістиці і майже зникли серед політичного світу. Ізоляціонізм — запрошення до аґресії, стверджується. ОН — невдале, бо в ньому вільні держави, культурні і цивілізовані, мають такий же сам голос як і держави-тиранії і держави з населенням мало розвиненим і відсталим. Англія — винувата в пробудженні Азії, та з другого боку Азії ніяк не можна відмовити права на творення самостійних держав. Соціялізм — батько комунізму. Сьогоднішній соціяліст — це завтрішній комуніст, а сьогоднішній комуніст — вчорашній соціяліст, учень Маркса і Енґельса, хорих умів людського роду. Розпад англійської імперії — причина дурноти англійських урядовців, що, керуючись переконанням про свою вищість трактували підбиті або прилучені до імперії народи.

(Закінчення на стороні 3)

Марія Овчаренко.

ЦЕ СВОЯ КРОВ...

(Із циклю „Америка, Америка...").

2

„Самопоміч" притакувала, хвилювалась, робила засідання, ухвалювала внески, хотіла допомогти, але датки від цього не збільшились, ані не зменшилась мешканева скрута...

Був осінній ранок. На вул. Айова шелестіло пожовкле листя, нагадуючи бабине літо й свіжі жовтневі приморозки, але не було освіжливости в повітрі, набряклому димами багатотисячних фабричних коминів і специфічною шікаґівською вогкістю. Не працюючи навіть, кожний відчував утому й неумотивоване пригнічення. На Бестерн Евню цього ранку звичайний гамір дратував ще більше, а повітря здавалось ще більш душне й липке. Для незвичайних „льокаторів" Союзового Дому тієї суботи побутові клопоти розросталися до незвичайних розмірів, а переходовий стан здавався незмінним. Чоловіки, обснувавши думки цигарковим димом, ще більш заплутувались у всіх справах і тільки жінки своєю природою і вправою довгих літ скоро пристосувались до нових умовин. Обмінюючись тією самою мискою, вони із самозапертям прали сорочки й пелени і розвішували їх на тісному подвір'ї в офіцинах. Із нашвидку руку зорганізованої кухні доходила багатоголосова виміна думок між завідуючим і жіноцтвом над тим, чи свинячі реберця треба варити з капустою, чи окремо. Представниця „Самопомочі", переконавшись зайвий раз про неспроможність утримати на відповідній висоті свій авторитет, опустила гаряче місце і для заспокоєння намагалась вписати на білих картках книги діяльности потрібні дані, які так і не довелось їй зібрати...

У головній залі д-р С. із неприборканим завзяттям власноручно розміщував тільки що з його ініціятиви привезені ліжка, підкреслюючи важливість хвилини бравурним монологом.

— Гей, соп, Іване! Ти куди розігнавсь? Федя масти медом, а Федь дальше Федем!... От ця Параска знов воловодиться із своїми бахурами...

Але його грубовата мова ніколи не була в силі закрити ні його тепле серце, ні завжди готову на всякі видатки кишеню.

У загальному русі мало хто помітив, як на залю ввійшло літнє подружжя. Дідусь худорлявий, з загорілим обличчям, суворо-мовчазним, бабуся з енерґійними рухами, рожевощока, з золотими окулярами на усміхненому обличчі. Зразу пізнати, в чиїх руках ініціятива... Вона підійшла до молодої білявої жінки, що із споважнілим обличчям сиділа самітня на ліжку, не беручи участи в загальній активності. Не витрачаючи багато часу на зайві розмови, бабуся зразу забралась до діла.

— Є, є, буде місце, не журись. Заберемо її тебе, і чоловіка, і дітей. Пакуй речі. Мій там чекає, все заберемо до „кари". Котрі твої діти? Цих двоє? Як на ім'я хлопчикові? Богданко. О гав комс! Ходи сюди, Богданку! А дівчинка котра?

І передавши хлопчика дідусеві, вона пригорнула до себе кучеряву пустунку літ біля півтори.

— Та нам казали, що тут наїхало багато люду і всі бідують на купі та й я кажу до свого... Бабусині окуляри блиснули променисто в сторону молодої жінки, якої обличчя відбивало повагу й ніжність і вираз, особливий усім жінкам, що відчувають пульсуюче нове життя під власним серцем. Її пора була вже дуже близько...

— Не журись, небого! Виховаєш щасливо всі троє, а дасть Бог, і більше. Я приїхала до Америки з п'ятьма, а тут народилось ще четверо. Разом дев'ять, і всіх виховала. Всі жонаті й віддані. Тільки один, що лютенант при армії, ще парубок. Він тепер на „галідей" з нами... Нинька рано встав і каже: „Мамо, я чув, що там люди на „флорі" сплять. Їдьте і привезіть кого. Та й я кажу до свого: „Є, возьмім кого, бо то своя кров і помогти треба". І так ми порадились... А цих ніхто не прийме, бо з дітьми... Дідусь пестив мозолистою долонею біляву хлопчикову голову і ховаючи в кутиках очей усмішку, давав мовчазну згоду бабуниній ініціятиві. Бабуся користала з нагоди, що найшла уважних слухачів.

— О, є, ми давно з краю, 45 років тому, з-під Турки. На півморґу годі було. Спочатку було тяжко. Він робив у „майнах", я дома з дітьми. Тепер маємо всього досить. Америка багата, а Бог добрий... Є свій „гавс" і своя „кара"...

Сонце завертало з-полудня, граючись світляною смугою крізь відкриті двері. Молода родина, ущасливлена несподіваним вибором, недовго поралась із своїм майном. Все було готове до дороги. Бабуся з молодою жінкою примостилась у задній частині воза, дідусь при кермі із молодим чоловіком поруч.

— А їдь уважно, бо з нами діти!... Вони скоро зникли в кипучому русі великого міста...

В Союзовому Домі залишилось одно більше місце для родин, що знов мали прибути.

Невтомний д-р С. із самозабуттям ще раз інспекційним оком перевіряв ряди різностилевих ліжок. У кухні в повній згоді доварювалась капуста й свинячі реберця, особливо з хвилиною, коли завідуючий, махнувши рукою на собачі громадянські обов'язки, майнув на обід до власного дому...

А представниця „Самопомочі" так і не дописала білої картки, бо згадуючи недавню подію, дійшла до висновку, що вчинки, виконані від серця, записуються тривкіше в серцях, ніж у найгрубших книгах діяльности...

***

Від тієї пори минуло два роки, напоєних трудом, смутками й радощами, успіхами й розчаруваннями нових поселенців, що після мандрівок по твердих европейських шляхах, зупинились жити в новій батьківщині...

З часом вирівнялось і вигладилось багато хвилюючих почувань. Колишні діпісти (скитальці, біженці, запроторенці і т. д.) пристосувались неймовірно скоро до нових умов і приподібнились до американських громадян. Не тільки зовнішнім виглядом...

Невеликий дім УНС на Вестерн Евню давно опорожнивсь від оригінальних мешканців. Через його приміщення знов перепливає гомінке шумливе життя з засіданнями, дискусіями, нарадами, забавами, вечорницями...

Десь у людській масі величезного міста загубились сердечні дідусь та бабуся і молоде подружжя з дітьми. Невідомі мені ні їхні імена, ні місце замешкання, ні дальша доля. Не виключене, що в недалекому сусідстві від „гавзу" колишнього вуглекопа красується свіжо набутий дім молодого робітника, бо сторицею й необмеженими можливостями платить нова батьківщина всім, у кого здорові руки й охота до невсипущого труду...

***

Недавно мені згадались знов милі дідусь та бабуся, які легкою рукою виконали те, що другим видається важко.

Коли часописи останнього місяця принесли повідомлення про похвальні підсумки праці ЗУАДК-у, тоді прийшло на думку, що ця міцна установа завдячує свій успіх не тільки організаційному хистові наших діячів, але й цілому рядові безіменних патріотів, яких чорноробоча рука не завагалась зложити потрібну жертву, бо українське серце диктувало: „Треба допомогти, це своя кров!"

(Закінчення).

КОМУНІКАТ

У СПРАВІ ВСТУПУ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО СОЮЗУ ТА ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ДЕМОКРАТИЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В АМЕРИЦІ ДО УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ.

Український Конґресовий Комітет Америки подає до відома американського українського громадянства важну подію консолідації українського організованого життя в Америці:

Дня 24. жовтня 1951 покінчено переговори між Екзекутивною Радою Українського Конґресового Комітету Америки та представниками Українського Робітничого Союзу та Об'єднання Українських Демократичних Організацій в Америці у справі проєкту доповнень та зміни деяких постанов статуту Українського Конґресового Комітету Америки.

На тому ж спільному засіданні Екзекутивної Ради Українського Конґресового Комітету Америки з представниками Українського Робітничого Союзу та Об'єднання Українських Демократичних Організацій в Америці узгіднено однодушно й остаточно згаданий проєкт змін і доповнень статуту і на цій основі Український Робітничий Союз та Об'єднання Українських Демократичних Організацій в Америці заявили вступ цих організацій до Українського Конґресового Комітету.

Разом з тим устійнено, що до Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки входить представник Українського Робітничого Союзу а до Політичної Ради Українського Конґресового Комітету Америки ввійдуть представники від Українського Робітничого Союзу (один), від Об'єднання Українських Демократичних Організацій в Америці (один з рішальним правом голосу а три з дорадчим голосом). На підставі повищого покликано на становище заступника голови Українського Конґресового Комітету Америки п. Антона Батюка, голову Українського Робітничого Союзу, а на членів Політичної Ради УКК пп. дра Матвія Стахова, редактора „Народної Волі", і проф. Івана Паливоду, представника Об'єднання Українських Демократичних Організацій в Америці.

Український Конґресовий Комітет Америки вірить, що український загал Америки прийме цей факт консолідації з правдивим вдоволенням, бо від тепер спільними об'єднаними силами цілої організованої американської української громади скріпиться наша праця для добра Америки та для допомоги визвольним змаганням українського народу за незалежне державне життя.

Нехай це об'єднання всіх зорганізованих національних українських сил в Америці стане найкращим завдатком і запорукою успіхів у нашій праці та боротьбі за тріюмф правди й справедливости в міжнародному житті, а в тому і в житті українського неволеного червоними комуністичними тиранами народу.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Нотатки з совєтської преси)

„ВЧИТИСЬ У ХУДОЖНИКІВ БРАТНІХ РЕСПУБЛІК"

27-28 вересня у Києві відбувся 9-тий пленум правління спілки совєтських письменників України з участю активу художників Києва, Харкова, Сталіно, Дніпропетровська, Одеси, Львова, Ужгорода, Ворошиловграда, Чернівців, архітекторів, письменників та композиторів з Києва. З політбюром партії в почесній президії та в приєутности секретаря ЦК І. Назаренка, зібрані прослухали доповідь „заслуженого діяча мистецтв УССР" Пащенка п. з. „Редакційна стаття газети „Правди" — „Проти ідеологічних перекручень в літературі" і завдання художників совєтської України". Над зачитаною доповіддю розвинулася дебата, в якій брало участь 27 люда. В результаті дебат „пленум задовольнив просьбу О. Шовкуненка про увільнення його від обов'язку голови правління спілки совєтських письменників за станом здоров'я та обрав головою правління М. Хмелька".

В обличчі рішучого осуду „Правди" головний доповідач пленуму Пащенко превозніс таке колективне покаяння: „В творах художників України ще не досить яскраво і всебічно відображаються ленінсько-сталінська дружба народів нашої країни, історична дружба українського і російського народів, великі перемоги совєтського народу в будівництві комунізму, успіхи совєтської України, осягнуті завдяки безустанному піклуванню партії, уряду і особисто товариша Сталіна, завдяки допомозі всіх братніх народів нашої країни. Працівники образотворчого мистецтва ще мало створили творів, що збагачують совєтське клясичне мистецтво. В українському образотворчому мистецтві недостатньо показаний героїчний робітничий клас... Патріотичний обов'язок українських совєтських художників яскравіше і глибше зображувати індустріяльну і колгоспну могутність совєтської України і полум'яний патріотизм совєтських народів". Крім того, в творчості художників не показано чи мало показано „визначних явищ колгоспного життя, машинотракторних станцій, боротьби за мир, гігантські будови комунізму на півдні України". Пащенко вказав: „Обов'язок діячів образотворчого мистецтва... брати ще активнішу участь у справі комуністичного виховання совєтських людей, провадити боротьбу проти всіх і всяких проявів буржуазної ідеології і насамперед проти проявев українського буржуазного націоналізму — найлютішого ворога українського народу".

Учасники дебат (Яценко, Портнов, Бутнік-Сіверський, Грош, Турин, Купневський, Зноба, Костін, Врона, Резніченко і і.) скритикували провід спілки. Касіян, б. ін., сказав: „Президія правління не допомагала нам закріпити все те, що об'єднує українських художників з російськими совєтськими художниками. В творчих обговореннях майже не підкреслюється, що досягнення українських художників стали можливі лише завдяки успіхам усього совєтського мистецтва. Нам треба багато чого вчитися у художників братніх республік".

„КОХАННЯ В МІШКУ"

В Україні зараз працює понад 22 тис. драматичних, 18 тис. хорових і більше 10 тис. музичних самодіяльних гуртків, — подає „Р.У." від 3. 10. — Майже мільйон чоловік беруть участь в цих самодіяльних гуртках. В самій тільки Львівщині працює 1.836 гуртків художньої самодіяльности, в яких об'єднано понад 18 тис. виконавців. „Учасники гуртків оспівують могутність нашої соціялістичної батьківщини, щасливе життя совєтського народу, його героїчну працю, боротьбу за мир, славлять рідну большевицьку партію, великого Сталіна, непорушну сталінську дружбу народів. В репертуарі художньої самодіяльности є значно більше творів мистецтва великого російського народу."

Не знати чому, „Радянська Україна" з обуренням напала на самодіяльні драматичні гуртки Станиславівщини за ставлення п'єси „Кохання в мішку". Адже той заголовок так знаменито відповідає цілому репертуарові гуртків...

МАРКС І ХУДОЖНИКИ

Більшість чернівецьких художників за останній час почала навчатися в вечірньому університеті марксизму-ленінізму.

„УСУНЕННЯ НЕДОЛІКІВ"

В кореспонденції з Чернівець „Радянська Україна" в серпні гостро осудила роботу місцевого краєзнавчого музею, мовляв, в тій роботі видно „націоналістичні ухили". В справі кореспонденції в музеї відбулося спеціяльне засідання під проводом директора Л. Новицького. Робітники музею, як повідомив Новицький газету, в скрусі духа визнали критику „серйозних хиб цілком правильною" і намітили „практичні заходи до найскорішого усунення помилок і недоліків в роботі музею".

КОНІ... ДЛЯ МИРУ

13. жовтня в Києві відбулася „республіканська нарада передовиків по конярству УССР, скликана радою міністрів УССР та ЦК КП(б)У". В конференції взяло участь 1.000 людей.

На тему „Підсумки виконання державного пляну розвитку конярства в 1950 р. і завдання по розвитку конярства УССР в 1951-52 рр." доповідав М. Кальченко, міністр сільського господарства. І він зазначив, що державний плян по збільшенню загального поголів'я коней в УССР 1950 р. виконано на 100,9% та по вирощуванню лошат — 99,5%. В колгоспах УССР створено 1.008 племінних конoферм проти 360 які були в 1940 р. „Кількість племінних плідників у державних заводських стайнях перевищила передвоєнну, питома вага плідної кляси піднялася до 95%.

За досягнення в ділянці плекання коней УССР ще раз отримала „перехідний червоний прапор".

Навіщо совєтам коней тепер, в добу „суцільної механізації, електрифікації", „змагання до вершин комунізму", — це вказує присутність на конференції Семена Будьонного. Правда, він прибув до Києва в характері заступника міністра сільського господарства СССР, звання якого він отримав, мабуть, за „вислугу років", та кожен знає, що Будьонний — організатор большевицької кінноти.

(„Українська Думка")

ВІД ВАШОГО ЗГОЛОШЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ ЗАЛЕЖИТЬ ПОЯВА НОВОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО ТИЖНЕВИКА „СВОБОДИ". ВИШЛІТЬ ЙОГО НЕГАЙНО!

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

1. Переселення колишніх вояків Дивізії „Галичина"

Екзекутива ЗУАДК з радістю ділиться з українським громадянством вісткою про те, що на останню інтервенцію Екзекутиви ЗУАДК в Головного Директора ІРО в Женеві, Міжнародна Організація Збігців (ІРО) порішила надати право ДіПі для всіх членів колишньої Дивізії „Галичина". Цю свою успішну інтервенцію Екзекутива ЗУАДК підперла 4.500 голосами учасників Маніфестаційного Свята ЗУАДК у Филаделфії в дні 13. жовтня 1951 р. і голосом приятеля українців ДіПі Комішенера Едварда М. О'Коннора, який вимголосив на цьому святі славну промову про „Трагедію української нації".

Внаслідок цього рішення ІРО, всі колишні члени Дивізії Галичина, які живуть тепер на терені Німеччини, Австрії або Італії і мають анонімні ашуранси, видані ЗУАДК, можуть скористатися з переселення до ЗДА в рямках закону про переселення ДіПі.

Як повідомило Европейське Представництво ЗУАДК в Мюнхені, на основі того рішення Головної Дирекції ІРО в Женеві надано право ДіПі для всіх членів Дивізії „Галичина", які зголошені в бюрі нашого Европейського Представництва, за виїмком п'ятьох осіб, яким відмовлено того права з уваги на те, що вони були членами реґулярної німецької армії заки приступили до Дивізії „Галичина", як теж інших трьох, в справі яких внесено відклик до Дирекції ІРО в Женеві.

Подаючи до загального відома цей наш новий переселенчий успіх, дирекція ЗУАДК складає щиру подяку усім учасникам Маніфестаційного Свята ЗУАДК в дні 13. жовтня 1951 р. у Филаделфії, бо вислідом цього свята була успішна інтервенція дирекції ЗУАДК в справі колишніх дивізійників. Головну подяку складає дирекція ЗУАДК Громадському Комітетові міста Филаделфії й околиці й окремим організаціям, як теж представникам колишніх українських армій, Пластові й організаціям молоді за допомогу в організації цього свята і теж виконавцям мистецької програми: Театрові-Студії Йосипа Гірняка з Ню Йорку, хорові „Думка" з Ню Йорку, Об'єднаним Хорам міста Филаделфії, балериніРомі Приймі й іншим.

Оцінюючи старання Злученого Українського Американського Допомогового Комітету в справах колишніх вояків Дивізії „Галичина", старання, які ведуться ще від 1945 р., Управа Братства цих вояків прислала на руки екзекутивного директора ЗУАДК таке письмо, з датою 5-го листопада:

Підтверджуємо одержання Вашого листа від 29. жовтня 1951 р. й щиро дякуємо за добрі вістки. Головна Управа Братства уважає своїм милим обов'язком зложити від імені членства Братства в Европі щиру подяку Дирекції ЗУАДК за всі заходи роблені цею установою в напрямі виєднання дозволу на переселення до ЗДА для колишніх вояків 1. УД.

За головну управу Братства: мґр. Олег Лисяк (містоголова), Євген Шипайло (секретар), Др Любомир О. Ортинський (організаційний референт).

Екзекутива ЗУАДК звертається із закликом до нашого громадянства, щоб воно прийшло з допомогою Управі ЗУАДК в поселенні цих нових наших іміґрантів, які приїдуть на анонімні ашуранси ЗУАДК, як теж допомогло покрити кошти переселення цих наших колишніх вояків, складаючи пожертви спеціяльно на цю ціль та й вступаючи в члени ЗУАДК. Усі пожертви, як і членські внески проситься вносити на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. BOX 1661, PHILA. 5. PA.

2. Переселення з Бельгії та з інших країн Европи.

Успішно закінчились теж заходи ЗУАДК в справі переселення наших скитальців з Бельґії і Франції; ДіПі Комісія і Департамент ЗДА признали їм право на переселення до ЗДА.

Дирекція ЗУАДК ділиться з українським громадянством повідомленням, що — як недавно ще видано таку скількість анонімних ашурансів для українців у Німеччині й Австрії, яка потрібна була для рятування шляхом переселення українців у цих країнах — так тепер видано поверх 1.500 анонімових ашурансів для українців у Бельґії, Саарщині, Франції, Голяндії, Англії й Шанхаю, щоб тим шляхом уможливити переселення наших громадян з тих країн і прийти з порятунком для українців усюди, де цього порятунку треба.

Щоб поселити цих людей у ЗДА після їх приїзду сюди потрібно співдіяння всієї української суспільности в ЗДА.

Це співдіяння з Управою ЗУАДК в цій акції поселення повинні зорганізувати на місцях делегати на З'їзд ЗУАДК, як теж і всі українські громади в різних місцевостях скупчення українців і окремі громадяни, присилаючи до дирекції ЗУАДК на вище подану адресу своє зголошення про готовість прийняти новоприбуваючі родини, як теж організуючи пожертви на ЗУАДК і масово пропагуючи членство у ЗДА.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет

Степан Кікта

УКРАЇНСЬКА ФІЛЯТЕЛІЯ КРІПШАЄ

(Перед виставою поштових марок)

Після виходу з рідних земель в роках 1939-44 українські філателісти мали нагоду спостерігати в Західній Европі і переживати там великий розвій маркозбирання, в тім теж і обізнане заінтересовання поштовими марками України, та бачити як населення у своїй величезній більшости захоплювалося і практично плекало філателію. В ті ж роки по другій світовій війні були ми зорганізовані і працювали в кількох місцевих філателістичних товариствах (сьогодні вже не існуючих), а по переселенні в різні краї, заснували з початком 1951. р. в Ню Йорку одне своє станове об'єднання з назвою „Союз Українських Філателістів". З браку діючого такого ж об'єднання, Союз поставив перед собою важкі і відповідальні завдання, щоб стати повним осередком для всіх збирачів українських поштових марок без огляду на місце перебування; — осередком, що допомагав би активним збирачам, заставляв би таких, що давніше збирали і все втратили колекціонувати наново, та що виховував би нове покоління любителів рідної марки.

В рядах Союзу, вже по піврoку діяльности станyло 94 збирачів українських поштових марок, проживаючих в різних краях поза впливом червоного сатрапа, і для них та майбутніх членів Союз видає бюлетень „Філателіст" (випущено три числа). З радістю можна поділитися доброю вісткою, що з терену ЗДА в члени Союзу приступають збирачі без різниці на час прибуття чи місце родження.

Першою зустріччю нового товариства з своїм громадянством, або за останнім назовництвом „християнами" Союзу буде рідка тут, і мабуть перша в Ню Йорку імпреза, а це вистава українських поштових марок, а при них і українських банкнотів та знамен. В цій виставі 2. грудня в Ню Йорку (Літер. Мистецький Клюб) і повтореній 9. грудня в Нюарку (домівка Пласту) буде показана можливо комплетна і незвичайно вартісна збірка українських поштових марок, яких історія починається роком 1866 від випуску марок земської пошти в Україні (Козелецької, Дніпровської і Верхнедніпровської земських управ). Така вистава дає рідку нагоду побачити всі українські марки, випущені за останніх 85 літ не лиш в Україні, але і на чужині з усіми можливими відмінами купюр, преріжними наддруками, передруками, хибодруками і т. п.

Експонати на цю виставку подали шість нюйорських збирачів, а оформлення і загальне керівництво належить п. Петрові Войновському.

Щоб утривалити цю гідну уваги імпрезу, випущено окрему листівку, на якій Виставова Пошта перебиватиме українську поштову марку спеціяльною пам'ятковою печаткою.

Цей показ марок призначений виключно для українського глядача і під таким кутом переведено всю її підготовку. В наступному році планується устроїти таку ж виставу у котрійсь виставній залі американських збирачів, але для здійснення цього наміру потрібно придбати відповідні фонди.

Приготовання Союзом таких вистав, побіч іншої праці, доказує, що українські філателісти стоять на правильнім шляху і здійснюють свої завдання, а українська філателія не лиш живе, але і кріпшає!

• РОЗШУКИ •

Пошукую сестрінку АННУ ПЕРХАЧ, доньку Катерини зі с. Мацьковичі, пов. Перемишль, котра прибула до Америки уже після другої Світової Війни. Хто знав би про неї або вона сама прошу повідомити „Вуйка" на адресу: **Mikolaj Perchacz, 165 E. 2nd St., New York 9, N. Y.**

Пошукую свого стриєчного брата **Михайла Бориса** і його сестру **Марію Кульза** зі села Сухарів, пов. Ярослав, котрі виїхали до Америки 1908 року і живуть в Ню Йорку. Хто знає про них або вони самі прошу зголоситись до: **Maria Borys a Yvernailles par Marmant Seine et Marne, France.** Інші часописи в Америці прошу о передрук.

Пошукую своїх братів Миколу і Теодора Равлінко, сини Теодора і Марії зі села Синевідсько Нижне, пов. Стрий. Хто подасть мені їхню адресу перебування, вишлю ашуранс на подану мені адресу.

WASYL RAWLINKO
204 Otisco St., Syracuse, N. Y.
Европейські газети прошу о передрук.

Пошукую **ДЖЕНІТОРА** до 5-фамілійного дому. Може бути подружжя з 1—2 дітьми. Треба знати малі направки. Дістануть 3 кімнатне мешкання з лазничкою в сутеринах. Платня після умови. Одна особа мусить працювати поза домом. Прошу голоситися до:

Mrs. M. KOVALIUK
169 West 80 Street
New York City.

• АРТИСТИ •

ПОТРІБНО: співачки, балєріни, скрипача і бандуриста для поїздки по Америці. Контракт на 20 тижнів. Голоситись:

МИХАЙЛО СКОРОБОГАЧ,
73—45 210 St., Bayside, L. I., N. Y.
Tel.: Hollis 8-4251

• ЗМІНА АДРЕСИ •

Повідомляю про свою зміну адреси:
PETRO PIASECKYJ
905 East 6th Street, Apt. 6 D
New York 9, N. Y.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

НОВІ ІМІГРАНТИ

Дня 4-го грудня приїдуть кораблем „Дженерал Ґрілі" до Ню Йорку на ашуранси ЗУАДКомітету такі особи:

Булькот Микола; Микетчук Паула, Марія; Пилипів Василь, Катерина, Ярослав, Степан, Ольга; Венцель Герміна; Щербак Харитон, Оксана, Марія, Григорій, Галина; Філь Софія, Іван, Лілі; Спирдз Теодор, Вільма, Богдан; Гамалій Марія, Любомир.

Дня 7-го грудня приїдуть кораблем „Дженерал Тейлор" до порту Ню Орлінс на ашуранси ЗУАДКомітету такі особи:

Ренчка Анєля, Удовиченко Григорій, Гільдеґард, Вернер; Антохій Микола, Ольга, Одарка.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 223, повідомляє своїх членів, що звичайні збори відбудуться в неділю, 2. грудня, в салі парафіяльній, зараз по Сл. Божій. Проситься членів прийти на час і вирівняти свої довги. — Уряд.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Управа Товариства Українських Інженерів в Америці повідомляє, що **4-ті Звичайні Загальні Збори Т-ва** відбудуться в **неділю, 16. грудня** 1951 р. у Бетовен Гол, 210 Е. 5 вул. Ню Йорк. Початок о год. 10-тій ранком.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ЧЕСТЕР, Па.

Українська Маніфестація

Заходом Злучених Організацій м. Честер відбулась в дні 28 жовтня ц. р. в залі Українського Народнього Дому при 4-тій і Ворд вул. велика протибольшевицька маніфестація, в якій крім громадян м. Честер взяли участь громадяни і духовенство міст: Вілмінґтону, Котсвіл і Кліфтон Гайтс.

Організацією підготовки маніфестації займався окремий комітет і йому треба завдячувати, що в цій маніфестації взяли активну участь федеральні і стейтові політичні діячі.

Віче отворив голова Злучених Організацій п. Н. Муляр, який передав провід маніфестації п. майорові Михайлові Дармограєві з Филадел*ії. Маніфестацію започатковано американським гимном, що його відспівала п. Н. Значко при фортепіяновому супроводі п. Е. Сороки. Опісля п. майор М. Дармограй виголосив коротку а дуже змістовну промову в англійській і українській мовах, та представив американських гостей, які взяли активну участь в цій маніфестації, а саме: конґресмен Бенджамин Ф. Джеймс, сенатор із Гарисбурґу Роберт Дж. Вашкінс, республіканський лідер округи Делевар Джан Дж. МкКлур та мейор міста Честер п. Р. Шварц.

Згадані політичні провідники виголосили прихильні для українців промови, які були приняті бурхливими оплесками.

Головним промовцем в українській мові був редактор „Народної Волі" п. Др. М. Стахів, а також гарно промовляв п. Федусь із Филаделфії, бувший вояк Української Галицької Армії. Він теж привітав маніфестантів від громадянства Филаделфії.

Крім цього треба зазначити, що честерські пластунки під проводом п. Я. Ціханської, улаштували гарну виставку українського народнього мистецтва, яку відвідали майже всі учасники маніфестації з американськими гостями включно.

При кінці віча ухвалено відповідні резолюції проти народовбивства і терору московсько-большевицьких окупантів в Україні і проти претенсій білогвардійщини до включення України до майбутньої Росії. Ухвалені резолюції були приняті довгими оплесками.

При кінці переведено збірку, яка принесла $576.86.

Маніфестацію закінчено відспіванням українського національного гимну і „Не пора". Пожертви зложили: Укр. Народний Дім при 4-тій і Ворд вул. $100; Укр. Громада на Іст Честер $100; Союз Українок Відділ 2. $25; Відділи Укр. Нар. Союзу: Відділ 388 Запорозька Січ $25; Відділ 156 Тараса Шевченка $25; Відділ 237 св. Духа $25; Українська Православна Парафія $25; Союз Українок на Іст Честер $10; СУМА $10; Пласт $8.

З поодиноких осіб більші суми зложили п. Н. Муляр $10. По $5 зложили: М. Вартіш, Г. Лебіщак, Г. Перчак, В. Паньків, І. Олійник, М. Таршавський і Т. Урбан.

По $2 зложили: о. М. Кошуба, о. І. Лохицький, Т. Федусь, Т. Федусів.

На решту суми зложилися пожертви по $1 імен яких не подаємо.

На засіданні маніфестаційного комітету постановлено призначити суму $100 (сто) Українській Національній раді в Европі, а решту по відтрученні видатків в сумі $357 для Українського Конґресового Комітету.

Одначе всі гроші вислано до УКК з домаганням вислати належну суму УНРаді.

МОНТРЕАЛ, Канада

Основано Т-во Українських Інженерів

В Монтреалі, пров. Квебек, відбулися дня 3. листопада о год. 8:00 вечора в домівці УНО 7 Принс Артур W. Основуючі Загальні Збори Т-ва Українських Інженерів і Техніків у Канаді, відділ Монтреал.

Вибрано управу т-ва в складі: голова: інж. Солодуха Микола, заступник гол. інж. Демитрак Степан, секретар: інж. Наконечний Василь, скарбник: інж. Звоник Михайло, член управи: інж. Балабан Василь.

Провірна комісія: інж. Вальдштайн Сергій, інж. Бородайкевич Іван, др. Федів Ігор.

Управа т-ва провінції Квебек з осідком у Монтреалі запрошує всіх українців інженерів і техніків зголошуватися в членство т-ва у власнім інтересі, бо Міністерство Праці зарядило реєстрацію всіх технічних та наукових сил у Канаді і є вигляди на забезпечення їх у фаховій праці.

Зголошення та запити в цій справі просимо присилати на адресу секретаря т-ва — інж. Наконечний Василь 534 Theodore st., Montreal 4; P. Q.

ПОГЛЯДИ АМЕРИКАНЦІВ

(Закінчення зі сторони 2)

як людей нижчої кляси, стосуючи серед них методи підкупства і корупції. В деяких відсталих країнах — єдина можливість для майбутнього їхнього росту — національна диктатура. Демократія для недорозвинених політично країн — нісенітниця.

Широке зацікавлення в американців проблемами Европи, Сходу Европи зокрема. Щораз частіше можна зустріти голоси про те, що біла чи червона Росія — однакові вороги людства. Керенського називають оперетковим прем'єром ніколи неіснуючого уряду в країні, яка ненавидить демократію, як форму правління. Одні — за об'єднану Росію в теперішніх кордонах, більшість проте за її розчленування. Щодо цього — вахляр опінії незвичайно широкий (поле до попису для наших політиків). У випадку війни чи революції на території СССР не натискати на творення міжнародніх трибуналів на взір тих, що були повстали після другої світової війни, але дати змогу населенню своїми методами позбутися воєнних злочинців (своєрідне запрошення до самосудів!); не переціиювати відомостей про революційні рухи внутрі СССР, де поліційна система легко дає собі з ними раду, з другої сторони найактивніше підтримувати дійсних революціонерів.

В наших записках та пресових вирізках ще багато подібного матеріялу — дещо з цього трохи дивне і смішне для нас. З цього всього проте слідне одне: намагання знайти правду і правильну розв'язку. Для українців це важливе, — правду про Україну американці можуть довідатися тільки від українців. Від них залежатиме, чи погляди на Схід Европи, і України зокрема, будуть правильні і прихильні для нас. В зв'язку з цим на ввесь зріст стає пекучою проблема звернення праці українських політичних організацій в сторону якнайосновнішого і найширшого інформування — постійного і систематичного — американців про ці справи. Початки вже зроблені і під впливом політичних українських кол не одне в поглядах американців на украніську проблему змінилося. При дальших намаганнях — можна б осягнути повний успіх. І якщо б це вдалося, Україна вдячна була б політичній еміґрації і їхнім нащадкам, забувши про всі їхні міжпартійні бої і гріхи.

• ПРАЦЯ •

ПОТРІБНО молодої жінки до варення та домашньої праці. Спання в місці праці. Мусить вміти відібрати телефон.

Кличте:
HEnderson 5-7540

• БИЗНЕСОВІ НАГОДИ •

ДОБРА НАГОДА мати свій власний бизнес достави пива. Понад $75,000 річно, нові товарові авта і виряд, гуртівня і подрібна розпродаж, індустріяльна місцевість, низький чинш, умова про чинш на довший час. $11,500 плюс інвентар. Пишіть:

C. E. P.
730 Fairview Road, Swarthmore, Pa.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 12. листопада 1951 р. померла по короткій недузі членниця від. 338 У. Н. Союзу в Монесен, Па.,

СОФІЯ ОПАР.

Покійна походила зі села Куманьча, пов. Сянік, Галичина. Полишила в смутку мужа Николая і 4 дочки, Марію, Юлію, Софію та Еву.

Похорон відбувся 13. листопада при великім здвизі народу з укр. прав. церкви св. О. Николая. — В. Й П.!

Н. Куч, секр.

Дня 3. листопада 1951 р. помер в 30. році життя, в шпиталі в Филаделфії

ВАСИЛЬ САЛАШ,

член Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147 У. Н. Союзу в Алентавн, Па.

Покійний походив зі села Новосілки Гостинні, пов. Рудки, Україна. Приїхав тут у 1949 році зі скитальцями і в члени вписався в жовтні 1949 року. Полишив у смутку жену Анну і маленьку донечку.

Тіло Покійного перевезено до похоронного заведення Литвина в Нюарку, Н. Дж., а похорон відбувся 7. листопада при участи родини та знайомих до гр.-кат. церкви в Елізабет, Н. Дж., а відтак на Roselhill Cemetery, Linden, N. J. — В. И. П.!

І. Федорак, секр.

Дня 16. листопада 1951 р. помер по короткій, але тяжкій недузі,

ВАСИЛЬ БУЦ,

член Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 76 У. Н. Союзу в Нюарку, Н.Дж.

Покійний походив зі села Ґрожиова, пов. Добромілъ, Україна. До Союзу вступив 1919 р. Полишив жінку Катерину, що теж є членицею У.Н.С.

Похорон відбувся 20. листопада на цвинтар св. Хреста. — В. И. П.!

В. Салабун, секр.

ТАРЗАН, ч. 2726. Знаний заклик

„Боже мій!" — „Що це таке!" — Ларсон засміявся сумно. — „Глянь, ось гієни" — сказав він.

„Вони не нападуть на нас" — сказав Д'Арнот. — „Одначе заберімся звідси!" — „Чим скоріше, тим краще" — застогнав Волф.

Коли вони вийшли з темряви на ясне місячне світло, з недалеких нетрів почули крик перемоги якогось малп'яка.